

Polska efter Täpp Erik Andersson, Noret, Mora, född 1872
Ur Nils Andersson, "Svenska låtar", Dalarna

166. P O L S K A

$\text{♩} = 116$

1. * 2.

III.läget ** bis

1. 2.

* Första satsens avslutning gjordes ibland så här:

** Andra satsens båda första takter kunna, förklarade Täpp Erik, också tagas på detta sätt:

eller

Täpp Erik spelade denna polska med någon dragning åt dur. Han grep nämligen stundom i stället för *f* en ton liggande emellan *f* och *fiss*. Detta skedde i första satsens andra och tredje takter. Även *b* i första satsens första takt blev ibland något oklart, med dragning åt *k*. För säkerhets skull bad jag, som vanligt i dylika situationer, Täpp Erik sjunga låten, men därmed vanns ingen klarhet, ty han sjöng ibland med och ibland utan dragning åt dur. —

Det torde dock ej lida något tvivel, att anmärkta egenheter icke ursprungligen tillhöra denna låt, vilken alltså rätterligen har ren molltonart, såsom uppteckningen anger. Jag har med det sagda allenast velat lämna ett exempel på de otaliga fall, då en låt håller på att undergå förvanskning från moll till dur. —

Till denna polska hörde text, som anpassades på följande sätt:

I å Pä - der vir i sul - dum å bi må - ger sud i byn.

bis

Lång - slid - in, snjo - suk - kur å läss - ev - ler å trjo - gur.

Dem a tej - di up - på ga - li vej - ser, dem a vri - di up - på

mi - nut vej - ser, å kluk - ka e int' mer än alv___ jett.

I å Päder vir i suldum å bi måger sud i byn,
/:Långslidin, snjosukkur å lässeveler å trjogur:/
Dem a tejdi uppå gali vejser,
dem a vridi uppå minutvejser
å klukka e int' mer än alv jett